

Men der er jo ikke noget nyt i, at vi her i Folketinget har tre behandlinger af lovforslag, hvor vi forsøger at diskutere og finde os til rette og finde et kompromis.

Så jeg synes, at det viser mere om den socialdemokratiske ordfører, at man overhovedet kan drømme om at sige: Take it or leave it. Så kunne vi jo gå ned og stemme her, når vi er færdige med førstebehandlingen, hvis man skulle følge hr. Carsten Hansens råd.

Med hensyn til byggepladser og 50.000-60.000 arbejdsskader vil jeg gerne sige til hr. Ole Sohn: Det er da klart, at der ikke er noget, vi ønsker mere end at afskaffe alt, hvad der er af arbejdsulykker og arbejdsbetingede lidelser. Det er da klart; det er til gavn for samfundet, det er til gavn for virksomhederne.

Men at sige, at fordi samfundet har gavn af det her, må vi hellere lige lægge et ekstra gebyr over på virksomhederne, synes vi er en meget dårlig idé, især fordi der faktisk er behov for mange nye arbejdspladser, hvis vi ønsker en fortsat velstandsstigning, selv om vi får en udvikling i sammensætningen af befolkningen, som måske betyder, at der er færre i den erhvervsaktive alder i forhold til de ældre, der skal forsørges.

Så vi mener, at der er behov for flere arbejdspladser. Der er ikke behov for flere afgifter på virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er muligt, at jeg er meget optimistisk, men jeg tror da, at der kan blive anledning til den store forbrødring – eller hvad det nu hedder, når det er mand-kynde. For hvis Venstre har den opfattelse – hvad jeg tror, og hvad fru Charlotte Antonsen giver udtryk for – at vi skal have flere arbejdspladser, og at erhvervslivet har behov for flere arbejdspladser, er det så ikke det bedste sted at starte, når vi nu ikke har det antal arbejdspladser, som kan gå ind i alle funktionerne, at minimere antallet af arbejdsbetingede skader?

Og når vi nu kan se, at det ikke har kunnet lade sig gøre ad frivillighedens vej, så er pisk og gulerods-metoden en gang imellem ret anvendelig: at en arbejdsgiver kan se, at hvis jeg ikke gør noget, må jeg betale; men gør jeg noget, skal jeg ikke betale, og så får jeg til gengæld et væsentligt større udbud af arbejdskraft, som kan være med til at danne grundlag for, at vi kan få en udvidelse af dansk erhvervsliv, bedre eksport og bedre velfærd i det hele taget.

Så tingene hænger sammen med lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrhund (S):

Også jeg har et enkelt spørgsmål til fru Charlotte Antonsen.

Så vidt jeg kan se af lovforslaget – når vi nu taler om gebyrer – er det sådan, at de arbejdsgivere, som har orden i eget hus, de arbejdsgivere, som får bragt orden på arbejdsmiljøet, slipper for de der gebyrer i forbindelse med de skærpede tilsyn. Er det ikke korrekt opfattet, må jeg spørge fru Charlotte Antonsen.

Her er der igen tale om en pisk og en gulerod og ikke en eller anden permanent beskatning. Det var den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er så hele spørgsmålet om det her med ansvaret. Jeg hørte lidt fru Charlotte Antonsen sige: De 60.000 arbejdsulykker er regeringens ansvar. Jeg håber, jeg hørte forkert. Jeg håber, vi er enige om, at ansvaret for de mange skader, der sker, de mange ulykker, der sker, den nedslidning, der sker, er arbejdsgivernes; det er arbejdsmarkedet, der står med ansvaret her. Det er også i forhold til dem, at vi skal indrette tingene på en sådan måde, at vi laver noget pisk og noget gulerod, som det her lovforslag egentlig er et udtryk for.

Jeg vil gerne have bekræftet, om ikke det er sådan, at det er arbejdsmarkedets ansvar. Det er dem, der er skyld i, at vi har de mange skader.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Poul Erik Dyrhund spørger, hvis skyld det er, at vi har 60.000 arbejdsskader.

Jamen det er der selvfølgelig mange, der er skyld i. Og hvis vi vidste, hvem der var de skyldige, og kunne få dem buret inde, så kunne vi helt undgå arbejdsmiljøproblemer.

Det, der er interessant, er, at vi har haft en socialdemokratisk ledet regering i 8 år, og hvad er der sket med arbejdsmiljøet i den pågældende periode? Der er ikke sket andet, end at man har væltet bureaukratiske byrder over på erhvervslivet, der er ikke sket nogen synlige forbedringer af arbejdsmiljøet, og så kommer man her klokken 2 minutter i 12 med et eller andet »nu har vi fundet et nyt columbusæg, og nu skal I høre alverden«.

Det her forslag er da udmærket, men det er da ikke noget, der får de 60.000 arbejdsskader til at forsvinde, vil jeg gerne sige til hr. Poul Erik Dyrhund. Man forsøger at fortælle fra regeringens si-